

Tizenkettedik üzenet

Krisztust mint a jó földet élvező életet élni, amivel végeredményként ott van a templom, Isten lakóhelye, és a város, Isten királysága

Igeolvasmány: 2Kor 13,13; 1,12; 4,15; 6,1; 8,1. 9; 9,8. 14; 12,9

- I. Az 1Korinthus Izrael fiainak történelmét az Ótestamentumban az újtestamentumi hívők előképeként veszi (5,7-8; 10,1-13), de a jó földre nincs hivatkozás az 1Korinthusban, mert – szellemi értelemben – a jó föld valósága a 2Korinthusban van:**
- A. A jó föld valósága a 2Korinthusban Krisztus Maga mint az isteni kegyelem; az Úr Jézus Krisztus kegyelme jelenti a 2Korinthusnak a központi gondolatát és a témáját – 13,13; 1,12; 4,15; 6,1; 8,1. 9; 9,8. 14; 12,9.
  - B. *Nem én, hanem az Istennek [...] kegyelme* az 1Korinthus 15,10-ben azonos azzal, hogy *többé nem én, hanem [...] Krisztus* a Galata 2,20-ban; az apostolt motiváló és benne működő kegyelem nem valami ügy vagy valami dolog volt, hanem egy élő személy (Jn 1,16-17), a feltámadt Krisztus, Istennek az Atyának a megtestesítője (Kol 2,9; Jn 14,7-11), aki a mindent tartalmazó megelevenítő Szellemmé vált (1Kor 15,45b; 2Kor 3,17), aki az apostolban lakozott az ő megerősítő élvezetére (2Tim 4,22; 2,1).
  - C. A kegyelem Isten Krisztusban mint az élvezetünkre nekünk adott Szellem, amint erőt ad nekünk, lehetővé teszi számunkra, támogat minket és megerősít minket, hogy bármiféle gonddal szembenézzünk, minden helyzethez igazodjunk, bármilyen bánásmódot elviseljünk, bármilyen környezetet elfogadjunk, bármilyen feltétel mellett munkálkodjunk, és bármilyen alkalmat megragadjunk arra, hogy jó sáfárok lehessünk Isten sokféle kegyelmének másokba való kitöltéséhez a gyülekezetnek mint Isten házának és Isten királyságának a felépítéséért – 1Kor 15,10; 2Kor 1,3-12; 12,7-9; 1Pt 4,10; Ef 3,2.
- II. Meg kell látnunk, hogyan éljünk olyan életet Isten szemében, amely lehetővé fogja tenni számunkra, hogy a jó föld által jelképezett mindent tartalmazó Krisztust élvezzük – Kol 1,12; 2,6-7a:**
- A. Krisztuson fáradozó életet kell élnünk, olyan életet, amelynek során Krisztust személyesen élvezzük azért, hogy közösen élvezhessük Őt együtt Krisztus Testének mint az élő Isten házának, templomának, felépítéséért – 1Kor 3,17; 1Tim 3,15.
  - B. Isten akarata az, hogy élvezzük Krisztust (Héb 10,5-10; 1Kor 1,9); keresnünk kell, hogy élvezzük Krisztust és megtapasztaljuk Őt minden helyzetben (Fil 3,7-14).
  - C. Krisztus mértéktelenül gazdag, de a gyülekezet ma szegénységben fetreng, mert az Úr gyermekei tunyák – Péld 6,6-11; 24,30-34; 26,14; Mt 25,26. 30.
  - D. Amikor jövünk a találkozókra imádni az Urat, nem szabadna üres kézzel jönnünk; a kezeinknek tele kell lenniük Krisztus termésével – 5Móz 16,15-16:
    - 1. Eleget kell megtermelnünk Óbelőle, hogy legyen egy megmaradó többlet a szegény és a szűkölködő számára, a papok és a lévíták számára, valamint a legjobb az Úrnak Magának – 15,11; 18,3-4; 12,11.
    - 2. Amikor Istent Krisztussal imádjuk, akkor az azt jelenti, hogy Isten összes gyermekével együttesen imádjuk Őt úgy, hogy egymással és Istennel élvezzük Krisztust – 1Kor 14,26.
  - E. Ha győztesek akarunk lenni, fáradoznunk kell Krisztuson mint a jó földünkön, el kell nyernünk Krisztust mint az élvezetünket:
    - 1. Minden reggel őszintén oda kell szánnunk magunkat az Úrnak abból az egyszerű célból, hogy élvezzük és megtapasztaljuk Őt – vö. Fil 3,13-14.
    - 2. Minden nap időt kell töltenünk azzal, hogy bizalmasan és titkon az Úrral legyünk, és így bensőséges közösségünk legyen Vele – Mt 14,22-23; 6,6; 2Móz 33,11a.
    - 3. Minden nap korán reggel élveznünk kell az Urat az Igében, hogy új kezdetünk lehessen minden egyes nap – Zsolt 119,147-148.

4. Alaposan kell a bűnökkel foglalkoznunk, hogy semmi se legyen köztünk és az Úr között – 1Jn 1,7. 9; vö. Ezék 1,22. 26.
5. Pillanatról pillanatra fenn kell tartanunk az Úrral való közösségünket, az imádság életét élve – 2Kor 13,13; Fil 4,6-7; JerSir 3,55-56; vö. Mt 11,25-26.
6. Meg kell váltanunk az időket, és az energiánkat arra kell költenünk, hogy átítatódjunk és átázzunk Isten szent Igéjével – 2Tim 3,16-17; Kol 3,16.
7. Meg kéne váltanunk az időt, hogy betöltekezzünk szellemben azáltal, hogy mindenkor örülünk, szüntelen imádkozunk, és mindenben hálákat adunk – Ef 5,18; 1Thessz 5,16-19.
8. Ahhoz, hogy megtapasztaljuk Krisztusnak mint a jó földnek a gazdagságát, a szellemünknek kell uralnia, vezérelnie, irányítania, mozgatnia és vezetnie minket – 2Kor 2,13.
9. Ahhoz, hogy megtapasztaljuk Krisztusnak mint a jó földnek a gazdagságát, Krisztus személyében, jelenlétében, színe előtt, kell élnünk – 10. vers; 4,6-7; 3,16-18; 12,2a:
  - a. Ahhoz, hogy Krisztust mint a mindent tartalmazó jó földet birtokba vegyük, az Ő személyének, az Ő jelenlétének, kell vezérelnie minket – 2Móz 33,14.
  - b. Mivel Pál Krisztus személyében élt, megtapasztalta Krisztust mint változatlan-ságot (2Kor 1,17-20), mint szelídséget és gyengédséget [Károli: engedelmességet] (10,1), mint hitelességet (11,10 [angol ford. alapján]), mint erőt (12,10; 13,4), mint kegyelmet (13. vers) és mint az őbenne szóló Személyt (3. vers; vö. 2,17).
10. Krisztusból mint kegyelemből, a jó föld valóságából, a Szent Szellem megtörő és alkati építő munkája révén részesülünk, ami által a belső lényünk újraépül az Isteni Háromsággal – 12,7-10; 13,13.

III. Össze kell gyűlnünk, hogy legyen egy kiállításunk abból a Krisztusból, akin fáradoztunk, a Krisztusból, akit élveztünk és megtapasztaltunk – 5Móz 14,22-23:

- A. Amikor Krisztust személyesen élvezzük a mindennapi életünkben, hogy együttesen élvezzük Őt a találkozási életünkben, akkor Isten közöttünk van, mi pedig az Ő lakóhelye és a királysága vagyunk.
- B. Amikor Krisztust ilyen mértékben élvezzük, akkor a gyülekezeti találkozó telve lesz Istennel, és annak összes tevékenysége Istent fogja az emberek számára közvetíteni és átadni, hogy ők betöltsenek Istennel – 1Kor 14,25.
- C. Isten igazi imádata az Ő népe által akkor van jelen, amikor mindenki telve van Krisztussal, Krisztustól sugárzó, és kiállítja a Krisztust, akin fáradozott.
- D. Mindig kéne valami szólni valónknak lennie az összes találkozáson szabad akaratból eredő áldozati felajánlasként Isten és a résztvevők számára – 26. vers:
  1. Mielőtt eljövünk a találkozóra, fel kéne készülnünk a találkozóra valamivel az Úrból, vagy azáltal, hogy megtapasztaljuk Őt, vagy azáltal, hogy élvezzük az Ő igéjét, és közösséget folytatunk Vele imádságban.
  2. Miután eljövünk a találkozóra, nem szabadna inspirációra várnunk; gyakorolnunk kéne a szellemünket és használnunk kéne a képzett értelmünket, hogy annak előadásával funkcionáljunk, amit előkészítettünk az Úr számára az Ő dicsőségére és meglelégedésére, valamint a résztvevők számára az ő hasznukra – megvilágosításukra, táplálásukra és felépítésükre – 31-32. vers.

IV. Az Úr gyermekeivel a testületi imádatához azon a helyen kell találkozoznunk, amit az Úr választott – a szellemünkben és az egység egyedülálló talaján – 5Móz 12,5. 11. 13-14. 18; 16,16; Jn 4,24:

- A. Először, Isten szentélye, a lakása, a szellemünkben van (Ef 2,22), másodsor pedig, ez a gyülekezet (1Tim 3,15); így ahhoz, hogy Isten szentélyébe bemenjünk, a szellemünkhöz kell fordulnunk, és el kell mennünk a gyülekezet találkozási helyére; a szellemünkben és a gyülekezetben isteni kinyilatkoztatást és minden problémánkra magyarázatot kapunk (Zsolt 73,16-28).

- B. Meg kell tartanunk Krisztus Teste egyedülálló egységét az egység valódi talaján:
1. A gyülekezeti élet gyakorlata azt a gyakorlatot jelenti, hogy egyetlen város számára egyetlen gyülekezet van, egy várossal csak egy gyülekezet van – Csel 8,1; 13,1; 1Kor 1,2; Jel 1,11.
  2. Az egység valódi talaján az Urat a felkenő olajként, az üdítő harmatként és az élet parancsolt áldásaként élvezzük – Zsolt 133.
- C. Négy jellemzője van a helynek, amelyet az Úr kiválasztott:
1. Az Úr által kiválasztott helynek Krisztus nevének kívül nem szabad más névvel rendelkeznie – 5Móz 12,5; Jel 3,8.
  2. Az Úr által kiválasztott hely telve van a szellem gyakorlásával – Ef 2,22; Jn 4,24; 1Tim 4,7; 1Kor 14,32.
  3. Az Úr által kiválasztott hely Krisztus gazdagsága élvezetének a helye – 5Móz 12,7, 18; Zsolt 36,8-9.
  4. Az Úr által kiválasztott hely örvendezés helye – 5Móz 12,7, 12, 18; Zsolt 42,4; 122,1.
- V. Annak a kimenetele, hogy Krisztus mint a jó föld mindent tartalmazó gazdagságát élvezzük, a gyülekezet mint a templom, Isten lakóhelye, és mint a város, Isten királysága – Ef 2,21-22:**
- A. A föld a templomával és városával nem más, mint Isten tervének a középpontja – 1Kir 8,48 és 1. l. ábráján:
1. A föld Krisztus Maga, a templom és a város pedig Krisztus teljessége, a gyülekezet, amely az Ő Teste – Ef 1,22-23; 2,21-22.
  2. A templom Isten kifejeződését, a város pedig Isten uralmát szolgálja; ez beteljesíti Isten örökkévaló célját – 1Móz 1,26.
- B. Isten házának, az Ő kifejeződését szolgáló lakóhelyének, fő szempontjai Isten jelenlétéről szólnak:
1. Isten háza a helye Isten jelenlétének, amely nem más, mint Isten dicsősége (Zsolt 26,8; 29,9), Isten szépsége (27,4. 8) és Isten gazdagsága (36,8-9).
  2. Isten háza kinyilatkoztatásnak és Isten válaszának a helye – 73,16-17; 3,4; 18,6.
  3. Isten háza a rejtékhelyünk – 27,5; vö. 31,20; 84,3.
  4. Isten háza az a hely, ahol plánták lehetünk, virágozhatunk, és gyümölcsöt teremhetünk – 92,13-14.
  5. Isten háza források helye – 87,7.
  6. Isten háza az a hely, ahol megerősítettünk – 68,35; 96,6.
  7. Isten háza az a hely, ahol Istennel elegyedünk – 92,10.
  8. Isten háza az a hely, ahol Isten az osztályrészünk [Károli: örökségünk] – 73,26.
- C. Isten városának, az Ő uralmát szolgáló királyságának, fő szempontjai Isten hatalmáról szólnak:
1. Isten városa erős város, a nagy Király városa – 31,21; 48,2.
  2. Van egy folyam megörvendezettető ágakkal Isten városában – 46,4-5 [Kecskeméthy].
  3. Isten ismeretes őbenne, és oltalom őbenne – 48,3.
  4. Ő [a város] rettenetet jelent az ellenség számára – 3-6. vers; 76,2-3.
  5. Ő [a város] a szépség tökéletessége – 50,2 [Kecskeméthy].
  6. Ő [a város] Isten jókedvének célja – 51,18 [angol ford. alapján].
  7. Az ítélőszékek fel vannak állítva Isten városában – 122,5.
  8. Az Úr másokat megáld őbelőle, és megáldatik őbelőle – 134,3; 135,21.
- VI. A legvégső kimenetele annak, hogy Krisztust mint a jó földet élvezzük, a feldolgozott Hárommegy Istennek az Ő újjászületett, átformálódott és megdicsőült háromrészes népével való isteni-emberi inkorporációja mint Istennek az örökkévaló lakóhelye és a királysága – Jel 21,3. 22; 22,5.**